

ZOPET POUK V ŠOLSLEM PROSTORU

Po dolgem času šolanja na daljavo smo se vsi osnovnošolci spet vrnili v šole. Nekaterim je to prineslo veliko prednosti, drugi pa nad vrnitvijo niso bili navdušeni.

Šolanje na daljavo, ki je letos potekalo nekaj mesecev, je spremenilo potek življenja vseh šolarjev in njihovih staršev. Nekaterim se je življenje rahlo olajšalo, drugim je prineslo težave. A kaj v resnici prinaša šolanje na daljavo? Zakaj je bilo toliko učencev navdušeno nad novim načinom učenja in zakaj je toliko učencev komaj čakalo na vrnitev v šolske klopi?

Prva stvar pri šolanju na daljavo je bilo delo v domačem okolju. Kot vedno so bili odzivi na to različni, a meni to ni predstavljalo večje spremembe. Naslednja večja sprememba pri vrsti šolanja, s katerim smo se seznanili že lansko pomlad, je bila samodiscipliniranost. To pomeni, da je šola na daljavo večinoma predstavljala težave tistim, ki niso najboljši v razporejanju svojega časa, obraten učinek pa je imela pri ljudeh, ki so v tem boljši. Del samodiscipliniranosti pa je tudi ta, da se lahko brez zavlačevanja in porabe časa spravimo k delu, ko smo se za to odločili in je to potrebno.

Menim tudi, da so se razmišljanja o količini in zahtevnosti obravnavane snovi razlikovale od učenca do učenca. Res je, da so bili včasih tedni, ko je bilo treba obravnavati več snovi, a še vedno so bili tedni, ki so učenje nove snovi držali v ravnovesju s tem, da je bilo potrebno manj učenja, branja in pisanja. Mislim, da smo v našem razredu obravnavali približno enako snovi, kot bi jo v šoli, vendar se mi zdi, da obstaja nekakšna iluzija, kot da bi obravnavali več snovi, kar pa se kaže zato, ker smo delež snovi obravnavali čisto sami oziroma s pomočjo domačih.

Ena izmed stvari, ki je ostala nespremenjena v času šole na daljavo, so bile tudi domače naloge. Za pravočasno oddajo vseh nalog v spletno učilnico je bilo spet potrebno pokazati nekaj trdne volje in odločnosti. Prav tako smo se lahko nekajkrat tedensko videvali s sošolci in učitelji po videokonferencah. Še vedno mislim, da se je težje zbrati pri pouku po video srečanjih kot pri tistem v šolskih prostorih. A vseeno so se učitelji potrudili nova znanja deliti z nami na čim bolj razumljiv način, zato nam je še vedno uspevalo dosegati cilje, ki so bili zastavljeni. Pri videokonferencah pa me je motila njihova enoličnost. V razredu bi učitelji vedno izpeljali pouk na drugačen in zanimiv način, npr. s poskusi ali s prikazovanjem različnih pripomočkov. Med učenjem na daljavo pa so si bile vse videokonference zelo podobne, kar je ena izmed točk, kjer navadna šola prevladuje nad šolo na daljavo. A vseeno je potrebno razumeti stanje, v katerem smo takrat bili, in menim, da so se učitelji še vedno zelo potrudili in dali vse od sebe za čim bolj zanimive učne ure na daljavo.

Če že ne drugega, smo vsi pri šolanju na daljavo izboljšali spretnosti s tehnologijo in razporejanjem svojega časa. Kot sem že večkrat omenil, ima šolanje na daljavo svoje prednosti in slabosti in te so odvisne od posameznika.

Ko smo se pred počitnicami vrnili v šolo, so se vsi veselili srečanja s prijatelji. Mislim, da smo se do sedaj že vrnili v 'formo', kot smo jo imeli pred spremembo načina šolanja. Ne vemo, kako dolgo bo trajala ta vrsta šole, in verjamem, da bomo, dokler bo učenje potekalo še v šoli, izkoristili vse prednosti tovrstnega učenja.